

Finansministeren (Brandes): Dertil vil jeg kun sige, at Finansministeriet har fortolket den tidligere Lov paa den Maade, jeg her siger, og dette kan ogsaa paa-vises derigennem, at det Skema til Udfyldning, der udleveres til den, som vil søge om Hædersgaven, er saaledes, at det efter min Mening udelukker den Mand, der har stillet for sig.

Til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) skal jeg sige, at jeg gerne vil tage hans Henstilling under Overvejelse, men jeg tvivler noget om, at jeg kan gaa ind paa den, for det første, fordi den 1. Januar er en Dag, hvor man overhovedet ikke kan faa noget udbetalt, fordi alle Kontorer er lukkede — der er jo Tale om, at Hædersgaven skal kunne udbetales gennem Postkontorerne, Amtstuerne, Toldkamrene for at gøre det lettere for de paagældende at modtage den —, og dernæst, fordi de første Dage i Maanederne ikke godt taaler at fyldes med flere Ekspeditioner, end de forskellige Institutioner allerede nu har.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg haaber, at den højtærede Finansminister imødekommer det fremsatte Ønske i den Udstrækning, hvori han finder at kunne gøre det. Dermed erklærer jeg mig tilfreds.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Pinstrup: Jeg skal begynde med at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa en Bestemmelse i Statsbanernes Takstreglement, der synes mig noget urimelig. Efter dette Reglement beforders Sukkerroer paa Statsbanerne efter en lavere Takst end Kartoffler. Dette er jo en yderligere Begunstigelse for den beskyttede Sukkerroedyrkning og Sukkerroeinindustri. Det er en Begunstigelse af

den fede Jord i Modsætning til den mere magre, hvor Kartofflen gror. Vi fra de kartoffeldyrkende Egne ønskede ikke Toldbeskyttelse for Kartoffler, da Toldloven var til Behandling. En saadan Beskyttelse kunde være opnaaet ved at lægge Told paa Kartoffelmel. Der kunde da være opstaaet en Kartoffelmelindustri herhjemme. Vi ønskede imidlertid ikke at fordyre Levnedsmidlerne for Befolkningen, vi vilde ikke gentage paa dette Omraade den Fejl, der i sin Tid blev begaaet, da man gik til Toldbeskyttelse for Sukkerroedyrkingen. Men jeg synes, at de kartoffeldyrkende Egne har et rimeligt Krav paa, at Staten nøjes med at give de sukkerroedyrkende Egne den Fordel, som ligger i Beskyttelsen, og som de magre Egne maa undvære. Ud over dette bør Forholdet være lige. Forsendelsen bør være lige dyr for en Vognladning Kartoffler og en Vognladning Sukkerroer. Det maa erindres, at Kartofflen i Virkeligheden er den magre Jords Sukkerroe. For Tiden beforders Kartoffler efter Statsbanernes Takst 5, medens Sukkerroer gaar efter Takst 6. Jeg skal ikke trætte Tinget med at nævne Tal for at vise, hvad det betyder i Penge. Kartofflen er, som alle ved, et udmærket Næringsmiddel — det vidste vi, før Dr. Hindhede havde foretaget sine Forsøg desangaaende —, og følgelig har den længe været en Handelsvare. Men det er af de vanskelige Handelsvarer, f. Eks. i Sammenligning med Korn. Kartofflen er tung i Forhold til Værdien, den taaler ikke Frost, og den er værdiløs, naar Sommeren kommer. Den sidste Mangel hjælper man nu paa ved Oprettelsen af Tørrerier omkring paa forskellige Steder i Landet. Man har søgt gennem Andelssystemet at faa Kartoffelhandelen ind i et mere rationelt Spor. Der er dannet en omfattende Forening, der kaldes Dansk Andels-Kartoffeleksport. I England findes der et stort Marked for Kartoffler, men Konkurrencen der er meget haard; Fragten dertil er for dyr, den er forholdsvis langt dyrere her fra Landet til det engelske Marked end fra de Lande, hvormed man vil konkurrere. Jeg nævner dette, fordi Erfaringerne har vist, at hvis man skal have noget virkeligt økonomisk Udbytte ud af det, bliver det nødvendigt at samle Kartofflerne paa visse Pladser, navnlig Havnestæder, og der foretage en omhyggelig Sortering og Emballering, saaledes som det engelske Marked kræver det. Deraf følger, at Kartofflen maa forsendes længere Stykker med Statsbanerne, end før har